

Det bemærkes, at enten bør »Havebrug« udgaa eller ogsaa bør alle ved Havebrug beskæftigede Arbejdere medtages; hvor det drejer sig om polske og russiske Arbejdere, vil det praktisk talt være umuligt at konstaterer, om de er »faguddannede Gartnere« eller ej, og Følgen af Indenrigsministeriets Resolution af 29. Juni 1909 har da ogsaa været, at man i den Jurisdiktion, hvor Andragerne driver Virksomhed, har undtaget alle ved Havebrug beskæftigede russiske og polske Arbejdere — medens man i andre Jurisdiktioner har medtaget disse.

Til § 2. I Punkt 1) foreslaas udeladt sidste Punktum: »For Personer under 16 Aar.....«.

Som nyt Punkt 1 a) foreslaas: »Arbejdernes Navn og Hjemstedskommune for Personer under 16 Aar anføres under den Person, paa hvis Kontrakt de fæstes, eller som har Forsørgelsespligt overfor dem«. Som Grund til at indføre denne Bestemmelse skal man, næst at henvise til Indberetning for 1910 fra Politimesteren i Maribo Birk til Ministeriet, bemærke, at det kun herved vil være muligt for Politiet at føre en effektiv Kontrol med, at Kontrakt udfærdiges for hver enkelt Arbejder, samt at Afmeldelse og Tilmeldelse af Arbejdere i Sæsonens Løb sker paa den i § 2, 3. Stk., foreskrevne Maade. Det skal bemærkes, at denne sidste Bestemmelse, saa vidt vides, næsten ikke gennemføres i Praksis, skønt den er af stor Betydning, hvis der fra Politiets Side virkelig skal føres en effektiv Kontrol. Endvidere kan Bestemmelsen have sin Betydning til at kontrollere, at Opholdsbøger i Henhold til Lov af 15. Maj 1875 er udstedt, samt at hindre samvittighedsløse Agenter i at lokke de fremmede Arbejdere til at skifte Plads, i hvilken Henseende henvises til følgende Citat af en Indberetning fra Fabrikinspektøren i 11te Kreds: »Det maa paa en eller anden Maade indskræpes Øvrigheden, at Af- og Anmeldelse med Angivelse af »Agenten«, der skaffer Arbejderne frem, nøje maa overholdes, idet det faktisk, trods Lovens § 15, er en god Forretning, der sikkert drives livligt, at »flytte rundt« med udenlandske Arbejdere fra en Gaard i et Sogn til en Gaard i et andet Sogn. Agenten faar 10 Kr. pr. Arbejder, han skaffer til Veje; Den Arbejdsgiver, de lokkes bort fra, afmelder ikke som i Loven paabudt, da han ikke vil have Vrøvl ud af det.«

Punkt 6) kan, hvis Tilsyn med Boligforhold skal føres af Fabriktilsynet, indskrænkes til: »Beliggenheden af den Arbejderne anviste Fællesbolig«.

§ 2, sidste Stk., burde maaske hellere gøres til en særskilt §. Bestemmelsen vil vel i øvrigt næppe være af videre stor praktisk Betydning, saalænge den paagældende Arbejdsgiver selv skal bære Omkostningerne ved Tilkaldelse af Læge. Det bør sikkert tages under alvorlig Overvejelse, om der ikke ved Ankomsten her til Landet burde foretages Lægeeftersyn af samtlige Arbejdere, jfr. Indberetning fra Politimesteren i Bjerge—Aasum Herred, citeret i Beretning for 1910 S. 11. Omkostningerne kunde da lignedes paa samtlige Arbejdsgivere og opkræves sammen med Præmien for Sygeforsikring.

Til § 3. Den i den nugældende Lovs § 3 givne Bestemmelse om, at en enkelt Person som Forretningsfører kan overtage de Arbejdsgiveren i Følge Loven paahvilende Forpligtelser, for saa vidt de paagældende udenlandske Arbejdere er antagne af flere Arbejdsgivere i Forening til fælles Anvendelse i Deltagernes Virksomhed, foreslaas gjort obligatorisk, hvor alle Arbejderne er anbragte i en fælles Bolig (Kaserne), hvorhos Ansvarer for Overholdelse af Lovens Regler da alene bør kunne gøres gældende mod ham. Det vil utvivlsomt altid være heldigst at have en bestemt Person, hvem hele Ansvarer paahviler, ligesom det vil lette Arbejdet navnlig for Politiet, idet det hidtil ofte var Tilfældet, at een Person havde Ansvarer for Boligen, medens Ansvarer for Kontrakter og Afregningsbøger paahvilede de forskellige Arbejdsgivere. Hvor Arbejderne vel arbejde for de forskellige Arbejdsgivere i Forening men bo spredt hos disse, vil det omvendt være heldigst, om hver enkelt Arbejdsgiver for de hos ham boende udenlandske Arbejdere bærer Ansvarer for, at saavel Boligforholdene som Kontrakter og Afregningsbøger er i Orden.

Til § 4. Den i den nugældende Lovs § 4 fastsatte Frist af 14 Dage for Oprettelse af Kontrakt synes unødvendig lang og foreslaas forkortet til 8 Dage, navnlig under Hensyn til de vagabonderende udenlandske Arbejdere, »Strejfer«, der ofte antages som Daglejere for et kortere Tidsrum.